

Метеорит атакував гараж українця

с. 4 »

І Володимир Зеленському тричі являлася любов

с. 11 »

Щікава

Щастя Вам у Новому році!

ГАЗЕТА
на вихідні

3 січня 2019 року №1 (57) Ціна 5 грн

ТЕМА №1

Фото day.kiev.ua.

Зиновій Медюх: «Якщо душа відкликається, то народжуються такі пісні».

«Миколаї всі святі, поверніть його мені, і не треба більш нічого дарувати!»

Кілька років тому Україна завдяки учаснику АТО Зиновію Медюху зі Стрия отримала цю зворушливу пісенну історію

Інна ПІЛЮК

«Добрий вечір тобі, пане господарю!» — і слідом лунає «В хаті в нас когось бракує, діти, тато наш воює, молимося, щоб повернувся він!..» Важкий і тривожний час, коли поряд зі столітніми текстами вітальних колядок чути нові пісні, народжені війною.

“Сцена — це був мотор! Мікрофони, слово і пісні — це все, що працювало.

Про їх автора українці вперше дізнались ще взимку 2014-го. 55-річний Зиновій Медюх під час Революції гідності без вагань поїхав до столиці. Спершу ходив на всі пікети, а потім його гітара, яку привіз із дому, знайшла ширшу аудиторію:

— Сцена — це був мотор! Мікрофони, слово і пісні — це все, що працювало. Хоч як би там дорікали Руслани: дискотека, дискотека. А що було робити? Скільки народ буде слухати спікерів? Що можна було ще придумати, як не піснею підтримати?

Закінчення на с. 7 »

КОЛЕСО ІСТОРІЇ

Фото istpravda.com.ua.

Листівка до Нового року намальована олівцями. Місце, час видання і автор невідомі.

«А в криївці вогко,
ні куті, ні сіна,
А в селі Святвечір —
ждуть, напевне, сина...»

Сині кучугури, пролягли хуртечі,
І на землю грішну опустився вечір.
Опустився тихо, щоб оголосити,
Як у Вифліємі народився Спаситель.
А в криївці вогко, ні куті, ні сіна,
А в селі Святвечір — ждуть, напевне, сина.

Фрагмент колядки,
складеної невідомим повстанцем

Оксана КОВАЛЕНКО

Як то — зустрічати велике свято не з рідними, з якими з малих літ звик ділити різдвяну кутю, сидіти не у теплій хаті за столом, накритим святешим обрусом, а під засніженою землею — за наспіх збитими колодами, але з великою вірою в Бога і в Україну? Так сталося, що тепер на це питання

можуть дати відповідь воїни Збройних сил України. Коли на нього собі відповідали воїни Української повстанської армії, армії виняткової, бо вона передувала державі.

Солдати УПА свято вірили у Божі провидіння, опіку і благословення. Хрестилися, колядували, тамучи непрохану сльозу, а хто мав хист до малювання — брався за Різдвяні листівки.

Бійця УПА вітають князь і гетьман. Місця і часу видання не вказано. Автор невідомий. На звороті є такий надрук чотирма мовами — українською, англійською, французькою та німецькою: «Поштова листівка. Post card — Carte postale — Postkarte».

Закінчення на с. 6 »

● ПУЛЬС ТИЖНЯ

Підсумок 2018-го: подія року — Томос, політик № 1 — Порошенко

Найрезонансніші новини в житті країни та світу очима наших журналістів

То Петя не збирається віддати булави Юлі?

Принаймні, результати грудневого загальнонаціонального соціологічного дослідження, проведеного фондом «Демократичні ініціативи» імені Ілька Кучеріва спільно з соціологічною службою Центру Разумкова, додали оптимізму Президенту і його команді

«Головним у 2018 році в Україні, беззаперечно, було визнано надання Томосу (це зазначило 24% громадян). Далі йдуть введення військового стану (17%), інцидент у Керченській протоці (9%), продовження війни (7%), — зазначають соціологи.

Головною політичною подією 2018-го в світі визнано протести у Франції (7%). Далі йдуть посилення санкцій проти Росії (4%), події у Вірменії (3%), інцидент у Керченській протоці (3%).

Політиком 2018 року 16% населення, як і торік, назвали Петра Порошенка (у 2017-му — 10%). Далі йдуть: Юлія Тимошенко (12%, торік — 6%), Олег Ляшко (6%, у 2017-му — 5%), Володимир Зеленський (5%, торік взагалі

Іхня взаємна нелюбов розпочалася ще за часів президентства Віктора Ющенка...

лі не був названий), Юрій Бойко (4%, у 2017-му — 1,5%). 25% громадян не вказали жодної кандидатури (минулого року — 43%).

Заяв від Юлії Тимошенко, що це останнє опитування сфальшоване,

ми ще не зустрічали. Хоча можемо уявити, що тепер біля ялинки, як у тій пісні, «а вона, а вона сидітиме сумна...» Тим паче, що в новорічну ніч і Вова Зеленський захотів позмагатися з ними за президентське крісло.

Фото censor.net.ua

Заради нашого «благополуччя» вони готові розпрощатися зі своїми 2,5 мільйона гривень

Що треба знати про вибори Президента України-2019

Висунення кандидатів у президенти: з 31 грудня 2018 року до 4 лютого 2019 року.

Закінчення реєстрації претендентів на українську булаву: 9 лютого 2019 року.

Грошова застава для кожного з кандидатів: 2,5 мільйона гривень (повертається тільки в разі перемоги на виборах або виходу до другого туру, гроші решти претендентів йдуть до Державного бюджету.)

Дата президентських виборів: 31 березня 2019 року.

Оголошення результатів виборів: до 10 квітня 2019 року.

Дата ймовірного другого туру президентських виборів: 21 квітня 2019 року.

Оголошення результатів другого туру: до 1 травня 2019 року.

Інавгурація президента: до 3 червня 2019 року.

● ПРЯМА МОВА

Володимир ГРОЙСМАН, прем'єр-міністр України, у своїй колонці в журналі «Український тиждень», про найбільші загрози для країни у 2019-му:

Суттєвим викликом є дві передвиборчі кампанії. Хвиля популізму, безглузлого й агресивного, наростає. Та є одна річ, якої популісти бояться. Їх непокоїть питання: а що робити, якщо уряд працюватиме далі та втілить у життя розпочаті останніми роками реформи? Що буде, якщо зміни таки дадуть результат, який відчують люди (а це питання тільки часу)? Відповідь очевидна: буде повний крах риторики про «зраду» і «все пропало».

...Так, ми вступаємо в критичний для країни період. І треба зберегти найкраще з того, що вже зроблено, і продовжити оновлення. Моя команда і я прийшли у владу тому, що хочемо зробити свою країну успішною. Вірю в те, що це можливо!

Лукашенко подарував Путіну бульбу. Чи заодно й Білорусь?

Напередодні Нового року Бацька і очільник Кремля зустрічали аж двічі

Чим викликані такі часті побачення? За чутками, Москва з допомогою шантажу вимагає від Лукашенка або дати добро на приєднання Білорусі до Російської Федерації і створення «союзної держави», або взагалі піти з влади. Судячи з усього, Бацька вже прийняв рішення. Раз Путін знову погодився із ним зустрітись.

1 29 грудня на камери вони обнімались, ніби найкращі у світі приятелі. Більше того, Александр Лукашенко подарував Володимиру Путіну... чотири мішки картоплі. Про це розповіла прес-секретар білоруського лідера Наталія Ейсмонт в ефірі каналу «Білорусь 1».

«Найкраща, суперелітна картопля з президентського городу», — сказала вона, наголосивши, що це був не один сорт картоплі, а чотири. «Якась призначена для смаження, якась — для дерунів, якась — для пюре, щось — для запікання і відварювання. Там усе було підписано».

Ейсмонт також пригадала, що під час свого минулого візиту в Росію Лукашенко привіз Путіну сало.

А нам здавалося, що цього разу не тільки бульбу, а й і Білорусь. І не помилися. «Республіка Білорусь та Російська Федерація пройшли непростий шлях, але сьогодні з упевненістю можна говорити про те, що союз двох народів відбувся...», — незабаром цитувала прес-служба слова Олександра Лукашенка про «волю білорусів і росіян до єднання». Бо інакше Путін не погодився б на обійми. А його обійми і поцілунки, відомо, — тільки смертельні. Напевно, це усвідомив і Бацька, бо в новорічному привітанні до білорусів несподівано заявив: «Пам'ятайте: ніхто, ніколи і ніде не любитиме і не берегтиме вас так, як вдома».

Ангел-рятівник єврейських дітей прожив 108 років

У Парижі помер герой французького руху спротиву Жорж Луанже (на фото), який під час Другої світової війни врятував понад триста єврейських малюків

Він народився у єврейській родині у Страсбурзі. У 1940 році служив у французькій армії й потрапив до рук нацистів, проте через біле волосся та сині очі його не сприйняли за єврея й помістили до звичайного табору для військовополонених.

Один із методів порятунку дітей, вигаданий Жоржем Луанже, пов'язаний був із футболком. Він знайшов тренувальне поле просто біля кордону з нейтральною Швейцарією та привозив туди дітей на заняття.

Біля майданчика були високі прикордонні огорожі, але там не завжди стояла охорона. Коли малюки грали у футбол, він кидав м'яча у бік огорожі й просив їх принести «кулястого». При цьому частину дітей намовив швиденько перебігати кордон й тікати у Швейцарію.

Інший метод порятунку — перевдягати їх у траурний одяг та відвозити на цвинтар біля швейцарського кордону. По драбинці могильників малюки перелазили через високу стіну цвинтаря і швидко опинялись на території Швейцарії.

Загалом вважається, що Жорж Луанже під час Другої світової війни врятував щонайменше 350 дітей.

Бачите, разом із нами на землі жив святий. «Не бійтеся бути святими!» — закликав нас і Іван Павло II, спонукуючи до добрих справ.

Фото news.pn.

РЕЗОНАНС

Лесик підсунув Дзідзю свинню

І зовсім не славнозвісного кабанчика на ім'я Мейсон

Галина ЯРЕМА,
«Високий замок»

Минулої п'ятниці у Києві було скоєно напад на відомого українського шоумена Дзідзю (Михайло Хома). За словами артиста, колишній член гурту Лесик (Олег Турко) начебто продав свої 25% акцій бізнесменів Михайлові Мішкову. Пан Мішков тепер, не представивши жодних юридичних документів на право володіння акціями, начебто вимагає у Михайла Хоми повернути заборговані кошти. Саме пан Мішков із групою «підтримки» перестрів Дзідзю перед входом на радіостанцію, і після кількох слів «перемовин» невідомий чоловік з товариства Мішкова завдав Михайло-ві Хоми удару.

Я продав свою частку, яка становить 25 відсотків компанії «Мейсон Інтертеймент» бізнесмену Мішкову Михайлу Миколайовичу, якого вважаю за порядного бізнесмена і порядну людину.

Після інциденту Дзідзю все ж таки прийшов на радіостудію і у прямому ефірі розповів про напад, а потім поїхав у поліцію, де написав відповідну заяву. А вже звідти – до лікарні. Обстеживши Михайла Хома, медики вирішили залишити його у лікарні, оскільки

І в дружбі від любові до ненависті – один крок. Доведено Дзідзю і Лесиком.

через сильний удар у ліве вухо співак може частково втратити слух. Він уже попросив вибачення у своїх прихильників, скасував усі новорічні концерти і заявив, що напад на нього пов'язаний із рейдерством.

Тим часом Лесик (Олег Турко) в «Інстаграмі» записав своє звернення до шанувальників гурту: «Народ, хочу звернутися до вас з приводу інциденту, що стався два дні тому з Хомою, – сказав Олег Турко. – По-перше, я, так як і ви, дізнався про це з інтернету. По-друге, вважаю, що правоохоронні органи повинні в усьому розібратися, і вони це зроблять. По-третє, всіх цікавить, чи я продав свою частку? Так,

приблизно півроку тому я продав її, вона становить 25 відсотків компанії «Мейсон Інтертеймент» бізнесмену Мішкову Михайлу Миколайовичу, якого вважаю за порядного бізнесмена і порядну людину. А тим, хто кидає погрози у мій бік і хоче мене знайти, скажу: за годину я буду у Брюховича, на кладовищі, в Андрія («батько» гурту «Дзідзю», Андрій Кузьма (Скрябін). – Авт.). Маю традицію перед Новим роком помолитися. Хто хоче, може прийти, гарну справу зробимо – помолимося за пацана».

А розповідь про те, яка ж доля чекала кабанчика із гурту «Дзідзю» на ім'я Мейсон, читайте на с.16.

АДРЕСА БІДИ

У листі до святого Миколая одинадцятирічна Яночка попросила... очко для Арсенчика

Давайте допоможемо дитячим мріям здійснитись!

Волинянин Арсен із села Рудня Рожищенського району (на фото) народився без ока, багаторазові операції і протезування в Україні, на жаль, не дали результату...

За 7 років Арсен пережив 9 операцій. Хірургічні втручання робили в Охматдиті, Інституті мікрохірургії ока у Києві, приватній клініці «Медікус» у Тернополі. Усі вони не дали бажаного ефекту і протез не прижився. Проте встановити його необхідно, щоб не деформувалося личко.

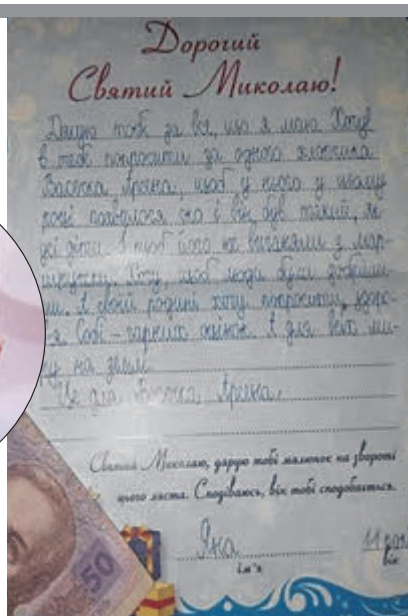
Надія на німецьких лікарів, які

погодилися прооперувати хлопчика. Для цього потрібно зібрати майже 10 тисяч євро.

Станом на 2 січня зібрано 113 000 гривень. Треба ще 207 000.

«Друзі, ми не святі, але вірю, що на маленьке диво спроможні!», пише у «Фейсбуці» Оксана Петрук.

Рахунок у ПриватБанку 29244825509100, МФО 305299, ЄДРПОУ 14360570, Лотоцька Наталія Володимирівна (мама Арсена).

Номер картки 4149 6293 8032 5571.

ПОГЛЯД

Дума про ящик горілки

Настоятель Києво-Печерської лаври, митрополит Московського патріархату Петро Лебідь ака «Владика Павел» (на фото) поскаржився, що ще в 2014 році його будинок пограбували — винесли 5 ікон та ящик горілки. Ані поліція, ані прокуратура, за словами Павла, навіть не подумали повертати йому вкрадені скарби

Юрко КОСМИНА,
поет, сатирик

*В Києві якась безбожна падала
Вкрала ящик мощного бухла
У митрополита з Лаври Павла,
Чи то пак по-нашому – Павла.
Сталось це 4 роки тому,
Та душа продовжує ридать:
Що тепер владиці петрів Томос,
Як із хати вкрали благодать?!*

*Не розлити Томос у стакани,
Не ковтнути Томос із горла,
Навіть красти – її то ніхто не стане:
Крадуть тільки водку у Павла!
Красти водку – це вже просто гайки!
Ще не вистачало ні фіга,
Щоб покрала в Лаврі балаалайки
Чи зняли ведмедів з ланцюга!*

*Цей прийом – відверто проти правил,
Ця подія – дійсно справжній шок.
Чом позбувся настоятель Павел
Канонічних двадцяти пляшок?!*

*Хоч монахи у майорським чині
Й моляться за царствіє Пуйла –
Це ж іще далеко не причина,
Щоб горілку цупити в Павла!*

*Та з часток нескладно скласти пазл
І картинка виглядає так:
Став відважний настоятель Павел
Жертвою спланованих атак!*

*Наступ планомірний, лютий, ярий
На Московський йде патріархат!
Вчора з хати винесли водяру –
Завтра з ліжка витягнуть дівчат!*

*А заснуть на мить отці святії –
В них з-під ряс поцуплять па-любє
Партквитки «Єдиної Росії»
Та службові ксиви ФСБ!*

*Так лютує гідра стоголова,
Що спроможні зупинити це
Тільки три таємних божих слова:
«Чемодан», «вокзал» та «РПЦ»!*

● ОТАКОЇ!

У руках пана Богдана – подарунок із космосу.

«Думав спочатку, що кинули гранату. А це так падав на мій гараж... метеорит!»

Розпечений камінь спричинив пожежу на обійсті жителя високогірного карпатського села Замагора Верховинського району Івано-Франківської області Богдана Генсецького

Алла ПАСС,
кореспондент програми ТSN
телеканалу «1+1»

Чоловік виносить із хати на перший погляд звичайну каменюку і розповідає неймовірну історію.

— Це як спалах був, як від фар світло. Я подумав – машина їде. Довкола хати засвітило і потім – удар. Десь так, наче смерека впала, – розповів кореспонденту ТSN мешканець села Замагора Богдан Генсецький.

Пізнім вечором він порався надворі біля машини — і від звуку удару в чоловіка аж вуха заклало. Перша думка була про те, що хтось несмішно жартує, а може й гранату кинули. Господар вибіг на дорогу, щоб шукати хуліганів, а потім побачив, як палає гараж.

— Зразу я не міг зрозуміти. Вогонь загасив – а це ще шипить. Я тоді його у сніг лопатою виніс. Остигало довго, десь 3–4 години, – каже селянин.

Вже після цього Богдан у стелі гаража побачив діру, яку пробила

розпечена каменюка. На сімейно-товариській раді, почитавши публікації в інтернеті, горяни відкинули версію, що це запчастина літака. Натомість припустили – щось прилетіло з космосу, і воно дуже схоже на метеорит. Сокирою Богдан навіть намагався розколоту

Від звуку удару у чоловіка аж вуха заклало.

ти його, аби подивитися, що всередині, але марно.

Журналісти взяли каміння, щоб показати науковцям. Проконсультувати погодилися фахівці Івано-Франківського державного технічного університету нафти і газу (ІФДТУНГ).

Кілька хвилин професор кафедри екології Олег Адаменко мовчки вивчав камінь і зрештою сказав:

— Дуже цікавий об'єкт.

Він підтвердив, що в Замагорі впав метеорит – швидше за все,

йдеться про хондрит вагою майже 2,5 кг. Це найпоширеніший тип кам'яних метеоритів.

— Коли він проходив атмосферу Землі, розігрався до кількох тисяч градусів. Відповідно, оплавився. Тут я бачу камінь і залізо, нікель, тому він має таку вагу, – продовжив Адаменко.

Щороку на Землю падає майже два мільйони тонн метеоритів, але люди знаходять одиниці. Серед колекціонерів це ходовий товар, але фіксованої ціни за грам, кілограм чи сантиметр немає – все залежить від того, наскільки цікавий склад космічного прибульця, який у нього розмір, вигляд, історія. Хондрити, як той, що впав на гараж Богдана Генсецького, продаються щонайменше по долару за грам, тобто коштує він мінімум 2,5 тисячі «зелених».

Але продавати свою знахідку горянин наразі не збирається, натомість віддав її на зберігання до Музею гуцульської магії. Чоловік вважає, що саме у Карпатах цей метеорит упав недарма, а з науковцями домовився після свят продовжити експертизу.

● ДУМКА ІЗ «ФЕЙСБУКУ»

Шляху до щастя немає. Щастя — це і є шлях

Ми очікуємо, що життя стане кращим, коли нам виповниться 18 років, коли одружимося, коли отримаємо краще місце роботи, коли з'явиться дитина, друга...

Артем КОВАЛЕНКО
м. Львів

Потім ми себе почуваємо втомленими, оскільки наші діти ростуть повільно, і думаємо, що, коли вони виростуть, ми відчуємо себе щасливими. Та коли вони стають більш самостійними і в них починається перехідний вік, ми скаржимося, що з ними важко ладити, а коли пройдуть цей період, стане легше.

Потім говоримо, що наше життя буде кращим, коли ми, нарешті, купимо більший будинок і трохи кращу машину, зможемо піти у відпустку, вийдемо на пенсію.

Правда в тому, що кращого моменту відчутти себе щасливими не існує. Якщо не зараз, то коли?

Здається, життя ось-ось почнеться, справжнє життя! Але завжди на шляху існує одна проблема, одна незавершена справа, один непогашений борг, які потребують першочергового вирішення; і ось після цього життя почнеться. І якщо ми придивимося, то побачимо, що ці проблеми

нескінченні. З них, власне, і складається життя.

Це допомагає нам побачити, що шляху до щастя немає, щастя — це і є шлях. Ми повинні цінувати кожен момент, особливо, коли ділимо його з кимось дорогим, і пам'ятати, що час не чекає нікого.

Не чекайте, коли закінчиться школа або почнеться коледж, коли ви схуднете на п'ять кілограмів, коли у вас з'являться діти, коли діти

Працюйте, як ніби ви не маєте потребу в грошах, любіть так, як ніби вас ніколи не поранили, танцюйте так, як ніби вас ніхто не бачить.

підуть у школу, одружаться, розлучаться, нового року, весни, осені або зими, наступної п'ятниці, суботи або неділі, або того моменту, коли ви помрете, щоб бути щасливими. Щастя — це шлях, а не доля.

Працюйте, як ніби ви не маєте потребу в грошах, любіть так, як ніби вас ніколи не поранили, танцюйте так, як ніби вас ніхто не бачить.

Щастя всім!!!

● ПРЯМА МОВА

Віктор УКОЛОВ, політолог, про те, як на телеканалі «1+1», власником якого вважають олігарха Ігоря Коломойського, замість новорічного привітання Президента України Петра Порошенка увімкнули звернення гумориста Володимира Зеленського, а промову глави держави трансливали пізніше:

... Від сьогодні Зеленський – це не смішно. На мою думку, він маріонетка, якою керуватиме майже всемогутній медіаолігарх. Зеленський – його основна ставка на владу, хоч олігарх може й не носити всі яйця в одній корзині, підтримуючи різних претендентів на владу.

Втім, є у цій історії і позитивний момент. Сама поява кандидата у президенти від опозиційного олігарха – свідчення реальної демократії в Україні. А те, що один із найбагатших олігархів перебуває у настільки непримиренній опозиції до діючого Президента, є яскравим підтвердженням зламу корупційних схем.

Цікава
ГАЗЕТА
на вихідні

Тижневик

www.volyn.com.ua

Засновник: Товариство з обмеженою відповідальністю «Газета «Волинь»

Головний редактор і відповідальний за випуск
ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович
Зареєстрована 6 жовтня 2017 року.
Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі
ТзОВ «Газета «Волинь»

Адреса редакції і видавця:
43025, м. Луцьк, просп. Волі, 13

E-mail: tsikava.gazeta@gmail.com,
reklama.volyn@gmail.com

Телефонуйте: у приймальню – (0332) 72-38-94,
з питань реклами – (0332) 77-07-70,
приватних оголошень – (0332) 72-39-32,
розповсюдження – (0332) 72-38-94.

ТзОВ «Газета «Волинь» н/р 26008055520122
КБ «ПриватБанк», МФО 303440 ЄДРПОУ 02471695

Друк офсетний. Обсяг – 4 друковані аркуші
Передплатний індекс: **60307**
Реєстраційний номер
КВ № 22953-12853Р 06.10.2017 р.
Віддруковано: Поліграфічне видавництво
«А-Прінт» ТОВ «Дім», м. Тернопіль.
Тел.: (0352) 52-27-37, (067) 352-18-51,
сайт www.a-print.com.ua
Тираж **17600** Замовлення № **6**

● ІСТОРІЯ УСПІХУ

Наталя Земна: своя у світі трав

Цю красиву і дуже активну жінку всі давно знають в обличчя, бо її часто запрошують на телебачення і радіо, вона — автор і ведуча програм, присвячених народній медицині. Діагност, фітотерапевт, засновниця мережі аптек-оздоровниць і газети «Зелена планета Земної», цілителька, громадська діячка 5 січня святкує свій день народження

Оксана КРАВЧЕНКО

УРОКИ БАБУСИ У РІДНОМУ КРЕХАЄВІ

Дехто вважає, що зацікавлення лікарськими рослинами Наталії Петрівни почалося з її заміжжя. Чоловік Данило Никифорович Зубицький (1924–2003) був народним цілителем у третьому поколінні, за роки практики він створив більше 200 препаратів на основі лікарських рослин і прийняв понад 200 тисяч пацієнтів. Поруч із ним тривалий час працювала в «Аптеці народних ліків» і пані Наталя.

Але насправді захоплення народною медициною у неї — родом із дитинства. Першими вчителями травознавства для Наталі Ющенко (таке дівоче прізвище цілительки) стали мама і бабуся. Дівчинка народилася перед Різдом у селі Крехаїв на Чернігівщині, у благодатній місцині, що лежить між трьома ріками — Десною, Любечем та Сліпцем. Дитинство припало на важкі воєнні та післявоєнні роки. Коли хворіла, її лікувала бабуся, яка зналася на секретах цілительства і сама прожила ледь не до ста літ. «Вона була неграмотною, тому збирала лікарські рослини, клала їх у торбинки, і якщо трава була від головного болю, то малювала голову, якщо від хвороб серця, то зображала серце», — згадувала Наталя Петрівна уроки фітотерапії у рідному Крехаєві в одному з інтерв'ю.

Після закінчення школи дівчина вирішила здобувати вищу освіту, але з першого разу вступити до інституту не вдалося. Пішла працювати на ферму дояркою. Одне слово, вчилася долати труднощі. Обрати справу, якій варто присвятити життя, згодом допоміг випадок. Маючи літературні здібності, тягнулася до книг, пробувала сили в красному письменстві, закінчила Київський інститут культури, Московський інститут літератури, працювала у Національній бібліотеці України ім. В.І. Вернадського. Але доля не давала забути і про народну медицину.

«Коли захворів мій старший син, медсестра закапала йому ніс нафтизіном. У чотирирічної дитини — шок, а внаслідок цього — клінічна смерть. Я його виходила і вирішила, що ніколи не буду застосовувати ці ліки. А потім вийшло так, що мені треба було робити операцію на серці.

Попередньо я змушена була видалити гланди. Зі мною лежали діти, і хоч кажуть, що вони легко переносять цю маніпуляцію, я бачила, як вони страждають. І дала собі слово, що буду робити все, аби не допускати подібного. До речі, й сама від операції на серці відмовилася, почала рятуватися народними методами. Отак до мене почали приходити люди, я збирала трави, лікувала... А потім доля звела мене з Данилом Зубицьким. Ми приймали людей, а після Чорнобильської аварії створили підприємство і випускали ліки», — розповідала Наталя Петрівна про перші роки своєї діяльності на цій ниві.

Фото google.com.ua.

Наталя Петрівна радить українцям не відриватися від землі, берегти традиції дідів-прадідів.

Нині Наталя Земна є керівником великої мережі аптек-оздоровниць «Зелена планета», які пропонують людям природні ліки, сотні запатентованих лікарських фітокомпозицій, які складаються з натуральних компонентів. Вона постійно проводить прийоми хворих у різних регіонах України, діагностує, призначає свої фітопрепарати.

«КОЖНА ГОСПОДИНЯ НА КУХНІ МАЄ БУТИ ЛІКАРЕМ»

Під час святкових застіл ми влаштуємо серйозні випробування для організму, переїдаючи, зловживаючи алкоголем.

Ми забули, чим харчувалися наші предки, чим годували дітей. Страждають люди й від бездуховності. Тому й хворіємо.

Особливо страждають при цьому підшлункова залоза, шлунково-кишковий тракт. До того ж у багатьох людей через надмірні фізичні навантаження бувають опущені внутрішні органи, що теж призводить до проблем зі здоров'ям. Підтягнути їх Наталя Земна навчилася у старій болгарській знахарки Даруци.

«Вона, котра лікувала, маючи такі підручні засоби, як кочерга, віник, макогін, рубель... поставила хворому горщик на живіт, а коли його втягнуло всередину, макогоном розбила горщика і відправила чоловіка: «Йди!»...

Ми працювали з нею цілу добу, без перепочинку! І вона розповіла мені все, що знала сама: що означає, коли в органі відчувається тепло, твердість, коли він розсла-

блений... Абсолютно кожен орган можна відчутти пальцем, одним словом, «прочитати» людину. Коли повернулася до Києва, звернулася до знайомого судмедексперта (на той час я вже працювала в поліклініці) і попросила дозволу бути присутньою при розтині. Кілька разів мене саму звідти виносили, але я переконалася, що Даруца була права, і все трохи не так, як намальовано в медичному атласі», — стверджувала Наталя Петрівна, яка побувала у багатьох країнах, удосконалюючи свої знання народної медицини.

Цілителька веде активну просвітницьку роботу, намагається навчити людей запобігати хворобам. Наприклад, опущення, випадіння, атонії внутрішніх органів, зокрема матки у жінок, можна не допустити, вживаючи настої трав, наголошує Земна. Це — нечуй-вітер волохатий або підойма, вероніка, манжетка звичайна, полин...

Якщо у вас подагра і викручує суглоби, пийте цілющий чай, який допомагає виводити уратні солі. Взяти тоненькі цьогорічні гілочки груші, подрібнити їх. 1 столову ложку гілочок залити склянкою води (200 мл). Прокип'ятити на малому вогні 3 хв. Настояти і пити по третині склянки тричі на день протягом 2–3 тижнів. Зняти больові відчуття допоможе розтирання: візьміть по 1 столовій ложці кори верби з тоненьких гілочок, квітів бузку, лаврового листа. Залийте 0,5 л горілки і настояйте 3 тижні.

Кожну господиню Наталя Петрівна закликає бути на своїй кухні... лікарем. «Ми забули, чим харчувалися наші предки, чим годували дітей. Перестали готувати споконвічні українські страви. Страждають люди й від бездуховності. Тому й хворіємо», — пояснює Наталя Земна у теле- і радіовиступах, у своїй газеті, у різних виданнях, бо їй хочеться бачити українців здоровими.

● ЇЖА — ЛІКИ

Квашена капуста врятує від похмілля

У передсвяткові дні доречно нагадати актуальні поради Наталі Земної

Щоб не перепити — з'їжте перед застіллям 2–3 ложки квашеної капусти. Якщо вже так вийшло, що трохи перебрали, теж обов'язково вжуйте ці «ліки» для профілактики похмілля. Не буде нудити, не болітиме голова, шлунок, не постраждає підшлункова залоза.

На жаль, нині рідко згадуємо про квасоло, без якої колись не обходився борщ, її варили як окрему страву, робили з нею пиріжки. Квасоля тонізує підшлункову залозу. А це такий важливий орган, який наші предки називали золотником. Без помічниці-квасолі страждає підшлункова залоза: звідси така поширеність цукрового діабету. Також треба більше вживати селери, трави кропу, насіння кмину, коріандрю.

Не варто забувати про приправу із чорнобривців: ця рослина дуже добре впливає на функцію підшлункової залози. Навіть до компотів можна додавати висушені квіти, але в невеликій кількості, щоб було приємно смакувати.

Якщо людина щоранку натщесерце з'їдатиме по 20–30 грамів свіжого смальцю чи сала, вона ніколи не захворіє на жовчнокам'яну хворобу.

Дуже добре діють на печінку сухоребрик, кульбаба, грицики, пижмо звичайне, нагадує Наталя Земна.

«Раніше чоловік з'їдав уранці миску кулешу з салом та цибулею, цілий день працював і повертався додому не зморений. А дже пшоно — це такий продукт, який тонізує шлунок, лікує печінку, відновлює її очищувальну і кровотворну функції, — каже цілителька. — Вийшло з моди сало: вважають, що шкодить печінці. Насправді воно їй допомагає. Якщо людина щоранку натщесерце з'їдатиме по 20–30 грамів свіжого смальцю чи сала, вона ніколи не захворіє на жовчнокам'яну хворобу. Бо сало налагоджує жовчотворну функцію печінки, допомагає їй очищуватися».

Якщо турбує печія, треба відмовитися від зеленого чаю, м'ятного і з меліси, а вживати чай з гіркою. Додавайте невелику кількість полину — тоді зникнуть неприємні відчуття. Підтримайте шлунок пшенична каша, цибуля, чорна смородина.

Магнітні бурі у січні-2019: 4,5,6,16,24,25,26, 30 і 31.

● КОЛЕСО ІСТОРІЇ

«А в криївці вогко, ні куті, ні сіна, А в селі Святвечір — ждуть, напевне, сина...»

Закінчення. Початок на с. 1

Оксана КОВАЛЕНКО

І до сьогодні вони збереглися. Творили їх трьома способами: мальовані від руки, віддруковані на машинці або ж привезені з-за кордону.

Руслан Забілий, кандидат історичних наук, генеральний директор Національного музею-меморіалу жертв окупаційних режимів «Тюрма на Лонцького» у Львові, відзначив якість, що «в умовах підпілля листівки були одним із засобів, який у бойові будні повстанців вносив незбагненну Різдвяну містерію». Науковець розповів, що підпільні друкарні не мали можливості виготовляти їх на високому технічному й мистецькому рівні. Тому часто друкували на друкарських машинках, прикрашаючи узорами із комбінацій літер або нескладним малюнком та вітальним текстом. Виконувались вони двома-трьома кольорами.

А ось листівки, створені активістами діаспори, виглядали зразково: багатообразні, мали яскраві кольори і були на якісному папері.

Найчастіше, окрім повстанців, зображали першу зорю на нічному небі, ангела, свічу та підписували «З Різдвом Христовим!» чи «Христос рождається!». На багатьох був такий малюнок — частина вояків вечеряє чи колядує, а один стоїть на чатах.

Майже на кожній листівці — Віфлеємська зоря. Коментар Центру досліджень визвольного руху: «Листівка видана у 1947 р. Пресовим Бюро закордонного представництва Української головної визвольної ради. Художник не відомий. Місце видання невідоме».

Ними зазвичай повстанці вітали селян, передавали рідним чи коханим як знак того, що вояк живий і про них пам'ятає. Віддруковані за кордоном в основному по-

Дуже зворушливий малюнок: скромна святкова вечеря, недогарок свічки, чатовий і малесенька надія у небі. Листівка мала чистий зворот без надруків та подільних ліній. Місце, дата і видавець невідомі.

ширювали серед діаспори, що допомагало збирати гроші на боротьбу в Україні. Для підпільників їх теж привозили, але небагато.

Сам факт творення різдвяних листівок

повстанцями свідчив про те, як трепетно ставилися вони до цього свята. Зокрема, згадував це і командир УПА Степан Стебельський: «Мені припаде сьогодні бути батьком при вечері. Заздалегідь виходжу на бункер,

Найчастіше на листівках, окрім повстанців, зображали першу зорю на нічному небі, ангела, свічу та підписували «З Різдвом Христовим!» чи «Христос рождається!».

щоб приготувати дідух та сіно, яких давніше стрільці привезли з села. Входячи до бункера, я привітав усіх вісткою: «Христос рождається!», а всі відповіли: «Славте Його!» Коли я розстелював соломку на причі, а хорунжий Мирон — палатки та укладав часник, просфору і свічки, в бункері була цілковита тиша. Лиця стрільців не були сумні, але сльози текли по них. Вони були поважні, святочні і грізні».

Ще один спогад про повстанський святвечір 1947 року у лемківських лісах належить Володимирі Тютюну (псевдо Блудний): «Помолилися ми біля ялинки, прикрашеної шишками, і сіли до святої вечері. Не було дванадцяти страв, родини, але була віра і завзяття, була коляда, що єднала нашу повстанську родину...»

Матеріал підготовлено з використанням інформації сайтів istpravda.com.ua, baitsar.blogspot.com, neskorena-nacia.com.ua

P E K Л A M A

Призовий фонд

УВАГА! УВАГА! ВІКТОРИНА!

135 000 ГРИВЕНЬ!

Знаходьте, телефонуйте, вигравайте, АДЖЕ ЦЕ РЕАЛЬНО!

Знайдіть 4 обличчя на картинці та отримайте відповідний приз:

<p>за 2 обличчя</p> <p>Автоматичний тонометр NISSEI DS-1011</p> <p>1000 грн</p>	<p>за 3 обличчя</p> <p>Ручний масажер BEURER MG 80 з інфрачервоним підгрівом</p> <p>2000 грн</p>	<p>за 4 обличчя</p> <p>Грошова винагорода у розмірі</p> <p>8000 грн</p>
--	--	--

Зателефонуйте, скажіть, скільки обличчя Ви знайшли, та отримайте свій виграш!

0-800-50-55-89

Дзвінки БЕЗКОШТОВНІ зі стаціонарних і мобільних телефонів у межах України (понеділок – субота з 08:00 до 20:00, неділя з 09:00 до 19:00)

1023

*Акція проводиться з 01.01.2019 р. по 31.01.2019 р. на всій території України. Вручення відбувається 31.01.2019 р. в м. Києві. Призовий фонд усіх акцій, які будуть проводитися протягом року (з 01.01.2019 по 31.12.2019), становить 135 000 гривень. Дане рекламне оголошення є формою спільного і не є реальною заощадувальною угодою або пропозицією з придбання товарів за зниженою ціною чи наданням будь-яких послуг. Оголошення розміщено з метою визначення зацікавленості потенційних споживачів відносно таких товарів або послуг, а також визначення осіб, які потенційно бажають брати участь у різних маркетингових акціях та інших заходах. Повний текст правил розміщено на сайті: <http://katalog.csb.ua/rules.html>. Додаткову інформацію Ви можете отримати за телефоном для довідки: (044) 379-16-82 (вартість послуги згідно з тарифами ГЗТ «Укртелеком»). ТІЛЬКИ ДЛЯ ПОВНОЛІТНІХ. **Мастяся на увазі реєстрація участі в акції. © ТОВ «НЬЮ-ДЕЙ», а/с № 110, м. Київ, 01926. 2019 р.

● ПРЯМА МОВА

Митрополит ФІЛАРЕТ, екс-предстоятель УПЦ КП, під час отримання почесної нагороди «За інтелектуальну відвагу» незалежного культурологічного часопису «І» у Львові порівняв етапи створення Православної церкви України з подіями Другої світової війни:

...Але на цьому не треба опускати руки, не думати, що боротьба закінчилась. Як я вже своїм архієреям і духовенству сказав — це перемога під Сталінградом, але до Берліна ще далеко. Ще буде Курська дуга. За державу боремось, а корупцію подолати не можемо. А це — великий гріх.

... І тому потрібно покаятися у своїх гріхах, але покаятися не «ізвініть» чи «перепрошую». А змінити образ свого життя і змінити свої діяння. От тоді Бог побачить виправлення і благословить. Так само 70 років церква наша знаходилась, як у Вавилонському полоні. 70 років! Але, будучи в полоні атеїзму, безбожжя, радянщини цієї, зберігала віру.

Так само, як і в Галичині гонили греко-католицьку церкву, але вона зберігалась у підпіллі, — встояла. І тому Господь, бачачи те, що ми вірні Йому, знищив комунізм, і Радянський Союз розпався миттєво. Тому що Бог так благозволив. Так і в нашій справі — якщо ми будемо благочестиво жити, просити Божої допомоги, Господь не відкине нас. І ми віримо, що Україна є і буде. І ніяка ворожа сила її не подолає.

● ТЕМА №1

«Миколаї всі святі, поверніть його мені, і не треба більш нічого дарувати»

Закінчення. Початок на с. 1

Інна ПІЛЮК

Коли коменданти наметового містечка склали список чергування на варті, запитав, коли найважче. Сказали, що вночі, години з 4-ї до 5-ї. То запишіть, що тоді буде Зеник.

На афішах так і писали відтоді: «5-та година — Зеник». У мирному житті він був підприємцем, утримував тенісні корти у рідному Стрию, що на Львівщині.

Зиновій гідно відстояв на барикадах поруч із удівчі чи й утричі молодшими побратимами. Колоритного чоловіка з сивиною і незрівнянною стрийською говіркою впізнавали ще й завдяки гітарі. Завжди чергував разом із нею. Грати навчився ще школярем.

Коли розпочалася війна, записався добровольцем у Національну гвардію. На передову його не взяли, бо не проходив за віком. Тож допомагав солдатам чим міг. І ще співав. Твори писав сам, мав чималий доробок ще у довоєнний час. Каже, доки суспільство реагує на пісню, доти воно живе. На його рахунок сотні концертів і для військових, і для цивільних Донбасу.

— Замість автомата взяв гітару, і це не менш потужна зброя — вона сильно б'є, — говорить бард.

У перший рік війни багато творів писалось буквально за лічені години. Не міг мовчати, от і народилися «Молитва на Різдво», «Дівчина з майдану»... Мудрих слів і сюжетів автор не шукав. Писав про те, що бачив, від чого плакав, що не покидало його думок. «Молитву» створив якраз перед Різдвяними святами, коли повертався з передової.

— Їхав додому і думав про всіх тих хлопців, які залишаються захищати нашу землю і при мінус 10–20 градусів, у той час, коли на мирній території всі родини збираються за святковими столами, — пригадує чоловік. — Їм у першу чергу ця пісня і присвячується.

У «Молитві на Різдво» йдеться про те, що дівчинка Оленка, яка чекає свого тата із війни, просить у Миколая та у всіх святих одного — аби батько повернувся живим. І сила широкі дитячої молитви оберігає та захищає воїна. Таких Оленок автор особисто бачив багато, і то тільки в себе на батьківщині. А скільки

«Молитва на Різдво» у виконанні Зиновія Медюха, співачки Оксани Мухи та «Пікардійської терції» увійшла до проекту «Пісні війни».

Це пісня-подяка всім, хто став на захист української землі, хто на передовій, а хтось, як пенсіонерка, ніс 10 гривень на армію, чи дівчинка, яка плела стрічку...

їх у всій Україні? Десятки? Тисячі?

А «Дівчину з Майдану» Зиновій називає піснею-подякою:

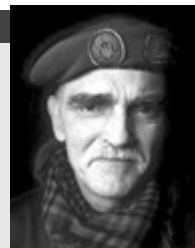
— Вона почала писатися під Дебальцевим, куплет за куплетом, коли проїжджав АТО, коли бачив, як із наших кедів і кросівок виростає армія, наскільки люди цим перейнялись, що перейшло в душу. Якщо душа відкликається, то народжуються такі пісні, навіть у дорозі, там, де бачиш події. Це пісня-подяка всім, хто став на захист української землі, хто на передовій, а хтось, як пенсіонерка, ніс 10 гривень на армію, чи дівчинка, яка плела стрічку. Коли дівчина зрозуміла, що її воїн — захисник не лише Донбасу, а її хати, землі. Це зміст нашого життя, те, що ми пережили в такий спосіб і показали, що можемо, готові пережити.

НА ЧАСІ

Зиновій МЕДЮХ про вибори:

«Ми не виробили нові політичні правила. Замість ринкової економіки прийшла ринкова політика. От як у світі: коли береш участь у виборах і прийшов у школу з комп'ютером, то ти вже сидиш у тюрмі. А у нас у школі як: «Ви нам туалет дасте?» — «Дамо» — «Ну то ми за вас будемо голосувати». Або голосую за Миколу, бо він мого сина чи внука на роботу взяв. Або: «Доню, ти працюєш там?» — «Працюю, мамо». — «Все, голосуємо тільки за Івана!» — «Чому?» — «Бо то файна політична сила, дочка там працює».

І «Дівчину», і «Молитву» слухачі враз підхопили і почали передавати одне одному. Її розуміли і діти, й дорослі, і чоловіки, й жінки. Мабуть, якраз так творчість із авторської стає народною. Сам Зиновій популярність своїх творів убачає в одному — вони близькі та зрозумілі людям. Навіть Президент висловив захоплення проникливими творами стрийського артиста.

А Зеник і далі пише про все, що в його душі. Про козацтво, Майдан, Україну. Каже, що головне — подати свою творчість широко, не зважаючи чи заплатять тобі за виступ, чи ні:

— Найголовніше, щоб ти подав. Якщо ти щось хочеш донести, маєш це донести широко, а якщо не можеш, то сиди і не показуй себе.

Молитва на Різдво

На Різдво, на Святий Вечір
Позбиралася малеча,
Мати кутю вже поставила
на стіл...

В хаті в нас когось бракує —
Діти, тато наш воює,
Молимося, щоб повернувся він!..
Молимося, щоб повернувся він!..

Приспів

Та молитва на Різдво
Збереже в бою його.
І Оленка зачекалась
Свого тата:
Миколаї всі святі,
Поверніть його мені,
І не треба більш
Нічого дарувати!
І не треба більш
Нічого дарувати!

Богородице Маріє,
Чорний вітер з Сходу віє,
Хочу я, щоб оминув він
Нашу хату!
Наш Івасик народився,
В нього зубчик лиш пробився,
Він ні разу ще не бачив
Свого тата!
Він ні разу ще не бачив
Свого тата!

Приспів

Та молитва на Різдво
Збереже його в АТО.
І Оленка зачекалась
Свого тата:
Миколаї всі святі,
Поверніть його мені,
І не треба більш
Нічого дарувати!
І не треба більш
Нічого дарувати!

Миколай поправив вуса,
Почесав по бороді,
Запитав у всіх ангелів
Тих, що були на війні:
Чи живий Оленки тато,
Чи поверне до села?
Не беруть його гранати —
Богородиця спасла!
Не беруть його гранати —
Богородиця спасла!

Приспів

Та молитва на Різдво
Зберегла його в АТО
І Оленка дочекалась
Свого тата!
Миколаї всі святі,
Зберегли його мені,
І не треба більш
Нічого дарувати!
І не треба більш
Нічого дарувати!

Велика сторінка для Пані

«Ви отримуєте від життя лише те, що наважуєтеся попросити. Не бійтеся підвищувати планку».

Опра УІНФРІ,
знаменита американська телеведуча

РУКОДІЛЬНИЦЯМ

«Янголи землю зі святом вітають, Разом із дітьми колядки співають...»

Фото I.pilimg.com

ВАРТО ЗНАТИ

Замінники дорогої косметики

Перекис водню є чудовим тоніком для проблемної та жирної шкіри. Капніть його на ватний спонж і нанесіть на обличчя після його очищення.

Засіб від почервоніння очей можна використовувати для маскування прищів. Змочіть ним ватну паличку й потримайте на подразненому місці 15 секунд.

Капсули вітаміну Е додайте у будь-який недорогий крем, який добре зволожує шкіру. Щоб зробити прямим волосся, яке в'ється, розколите капсулу, розітріть наповнювач між долонями і, поплескуючи, нанесіть на нього.

Використовуйте **харчову соду**, щоб вивести плями від дезодоранту на одязі. Нанесіть її трохи під пахви одразу ж після антиперспіранту.

Сода також чудовий засіб для чищення зубів. Змішайте її із зубною пастою чи перекисом водню.

Щоб волосся було чистим, нанесіть невелику кількість **тальку** на шкіру голови й розчешіть його.

Порошок всмокче жир, і зачіска буде об'ємною.

Вітамін К у капсулах можна наносити на шкіру під очима, щоб зменшити темні кола. Він також стимулює кровообіг.

Засохлу туш для повік добре розм'якшить газувана мінеральна вода або фізрозчин.

Фото tvoymalsh.com.ua

Змажте повіки **вазелином**, щоб надати їм природності. Нанесіть його поверх помади чи олівця — і ваші уста блищатимуть, мов нафарбовані дорогим засобом.

Зубною щіткою можна масажувати губи, щоб позбутися на них сухої шкірки.

Якщо збризану стару зубну щітку невеликою кількістю лаку для волосся, то можна зробити красиву фіксацію брів. Таким способом можна пригладжувати неслухняні пасма чи «півні» на гладких зачісках. Щіткою також начісують невеликі пасма волосся.

Якщо у вас все ж раптово закінчився будь-який косметичний засіб, запам'ятайте:

- пудру можна замінити тальком чи дитячою присипкою, змішаними з рум'янами чи розсипчастими тінями;
- засохлу туш для повік розм'якшить газувана мінеральна вода або фізрозчин;
- прозорий бальзам для губ, змішаний із тінями чи рум'янами, на деякий час замінить помаду.

дуже розм'якшить газувана мінеральна вода або фізрозчин;

• прозорий бальзам для губ, змішаний із тінями чи рум'янами, на деякий час замінить помаду.

ЗАСТЕРІГАЄМО!

Попросіть візажиста підстругати олівець...

Ви, мабуть, і не здогадувалися, що тестери в магазинах косметики не завжди безпечні

Герпес, кон'юнктивіт, золотистий стафілокок, кишкова паличка і навіть гепатит С та ВІЛ. Тестери «кишать» бактеріями та вірусами. Американські мікробіологи провели масштабні дослідження. Вони з'ясували, що для здоров'я небезпечний кожен п'ятий зразок. Адже тим самим пробником

помади, туші або пудри користується багато покупців. І в кожного — свої хвороби. Це підтверджують і вітчизняні лікарі.

Тестери «кишать» бактеріями та вірусами.

Найпоширеніші інфекції — герпес, гепатит та ВІЛ. На губах є мікротріщини, звідки виділялася кров, яка залишилася на помаді. Спиртовий спреї для її дезінфікування вбиває 90 % бактерій, отож ви знижуєте ризик заразитися, але не уникаєте його повністю.

Перевіряти косметику на руці, як це роблять жінки, — теж не вихід. Наша шкіра занадто чутлива, застерігають лікарі. На морозі обвітряється, на ній з'являються тріщинки, куди може проникнути якийсь вірус чи бактерія.

Тож як же тоді правильно користуватися тестером косметики? Візажисти радять попросити консультанта підстругати олівець. Знімається верхній шар, і, зрозуміло, там уже немає інфекції. Так само зроблять із помадою і тінями. Туш оцінюють лише за формою щітки. Тональний крем наносять на зап'ястя, а блискітки — на подушечки пальців.

Джерело: ukr.segodnya.ua.

НА ЗАМІТКУ

Корисні дрібниці

Щоб почистити кружки, каструлі, інший емальований посуд, не обов'язково використовувати засоби для чищення. Із цим справиться господарське мило

Якщо на лакованому столі з'явилася біла пляма від гарячої тарілки чи чашки, її можна видалити, поклавши на це місце на 10–15 хвилин змочений в оцті шматочок тканини.

Коли забилася раковина, допоможе такий спосіб: засіб для миття посуду і «Білизну» змішати у пропорції 1:1 і влити у неї. Залишити на ніч. Вранці рідина стече трубою.

Часто пригорають каструлі? Радимо ввечера посипати пригоріле місце содою і залити водою, вранці прокип'ятити 10–15 хвилин.

Фото static.ssd.mts.ru

ДОМАШНЯ АКАДЕМІЯ

8 способів позбутися кошлатості на одязі

Маленькі клубочки з ниток на поверхні вовняного та трикотажного одягу псувають зовнішній вигляд речей

ОСНОВНІ ПРИЧИНИ ПОВИЯ КАТИШОК:

- вид тканини (найбільш кошлатяться натуральні матеріали та з незначним синтетичним волокном);
- неправильний догляд (прання не тими засобами і при вищій температурі води);
- рихлість тканини (погано скручені нитки у структурі полотна);
- довгі помітні ниткові протяжки в ній;
- поверхневе тертя тканини (катишки найчастіше з'являються на рукаві в ділянці ліктьового суглоба під час тривалої роботи за письмовим столом).

СПОСОБИ ВИДАЛЕННЯ:

Машинка для видалення катишок. Вона допоможе швидко та легко впоратися з проблемою, і використовувати її можна і для трикотажних і для таких «делікатних» вовняних тканин, як ангора та мохер. Регулюється висота роботи ножа, що попередить пошкодження декоративних прикрас на них.

Лезо. Його потрібно використовувати обережно, щоб не пошкодити структуру матеріалу. Найкраще підходить для трикотажу, гладеньких тканин без малюнка. Доцільніше використовувати

Фото pidkazka.pp.ua

не нове лезо, аби не пошкодити тканину.

Скотч. Вибирати потрібно дуже липку стрічку й обробляти тканину за принципом дії воскових смужок для епіляції. Спочатку добре притиснути його липким боком до матеріалу, а потім різко відірвати від поверхні. Більшість катишок при цьому залишається на стрічці.

Ролик із липкою стрічкою. Зручний пристрій для будь-яких тканин. Але він видаляє лише невеликі катишки, які утворились недавно. Із серйознішою проблемою ролик не впорається.

Манікюрні ножиці. Найбільш трудомісткий і тривалий спосіб. Спочатку треба пройти по поверхні тканини густим гребінцем, а потім зрізати катишки по одному.

Наждачний папір. Ефективний для видалення заплутаних вузликів. Видаляє

катишки так само швидко і добре, як лезо, але при цьому менша ймовірність пошкодити тканину. Слід вибирати дрібний наждачний папір. Не варто використовувати цей спосіб для гладеньких виробів: обробка може призвести до зайвої пухнатості полотна.

Зубна щітка. Вона підійде для «делікатних» тканин, які не можна обробляти лезом або ножицями. М'якою зубною щіткою потрібно пройти по поверхні матеріалу, направляючи її вздовж волокон. Після вибісування треба замочити річ у теплій воді, додати оцет, щоб повернути їй пухнатість.

Хімчистка. Не всі знають, що тут можуть не тільки поводитися і відпрасувати речі, але і видалити кошлатість на одязі. Якщо обмаль часу і бажання боротися з катишками треба, звертайтеся сюди.

Як правильно вибрати червону ікру

ОЗНАКИ ЯКОСТІ

Ікра лососева зерниста, вид риби (горбуша, кета, нерка). Перший сорт

Жерстяна банка при струшуванні не повинна булькати

Ікринки щільні, не м'яті

Відсутність сторонніх включень

Не дуже густа консистенція

Оборонка ікринок не дуже щільна або не дуже слабка

Перелік інгредієнтів: ікра, сіль (не більше 6% від ваги ікри), масло і не більше 1-2 консервантів

Маркування на дні видалення зсередини

Адреса, наявність ДСТУ або ТУ, термін придатності і дата виготовлення

ОЗНАКИ ШТУЧНОЇ ІКРИ

Ідеально круглі ікринки без вічок-зародків. Різкий оселедцевий запах. При надкушуванні ікринки прилипають до зубів

ПРАВИЛА ЗБЕРІГАННЯ

Зберігати в холодильнику, але не заморожувати. Відкриту банку зберігати не більше 5 днів.

● СІМ «Я»

Кошик бабусиноного печива

У переддень Різдва завжди думаю, що згадуватимуть наші діти про це велике свято. Моя прабабця звалася Іхрона (Єфросинія). Мешкала у селі Жидичин Ківерцівського району Волині, у хаті такій старенькій, невеличкій і охайній, як сама. От до неї на Різдво через сніги тягнулася родина з різних куточків Луцька та Рожища, хоч автобуси більше не ходили, аніж ходили. Поки йшли до хати, затагували колядки. Святковий гармидер, усмішки, обійми... А тоді прабабця винагороджувала нас, малих

Оксана КОВАЛЕНКО,
мама

Досі перед очима — її натруджені тремтячі руки розв'язують картатий носовичок із дбайливо відкладеними для своїх колядників грішми. Маю, видається, і дуже незвичний символ Різдва від прабабці — дивокошик печива: великий, овальний, він традиційно напівховався за грубоку і манив запахом «із печі», а пряники листочками і «через мнясорубку» ледь що не висипалися. Тепер перечитую рецепти баби Іхрони (Єфросинії): «взяти 15 яєць, півлі-

обирають гостинці для батьків. Мотивація така: «тато і мама все одно не куплять собі» або «якщо вони будуть щасливі, то і мені буде приємно». Думаю, цей ролик зняли, щоб зігріти батьків, щоб показати їм, яким важливим для малечі є їхній настрій і щасливість. Правда, діти не усі вміють висловити, що у них на душі, але відчувають вони набагато глибше, аніж деякі дяді і тьоті... Знаю, що вони теж вміють відчувати «печиво з бабусиноного кошика». Передріздвяні мультики нагадують дорослим золоті істини: головне у дитячому світі, щоб мама і тато були поруч, щоб не забували казати «люблю тебе сину (донечко)», навіть якщо в нас щось не так» і навчали про межі Добра і Зла.

Маститі психологи не раз розповідали, як можуть тримати дорослу людину дитячі спогади, тобто картинки з минулого вміють лежати у душі клубком колючого дроту, а бувають і веселкокольоровим клубочком. О, так — і діти, і дорослі (за психологом Світланою Ройз) мають право на помилки і їх виправлення, на те, щоб не погоджуватися і відстоювати свою точку зору, право сумувати, плакати і сердитися, бути незручним і не відповідати очікуванням інших... Однак ми, дорослі, і вони, діти, маємо право прагнути щастя і злагоди. А у дні, коли атмосфера навколо промениться святістю, коли суєта буденності відступає на задній план, — обійматися, віддавати і приймати Тепло, Любов і Вдячність, ділитися суто своїм «печивом з бабусиноного кошика», кажуть, сам Бог велів. Просто, як у казці. Складно, як у житті...

Теплими й складними історіями запрошуємо ділитися за посередництвом редакційної адреси чи електронної пошти: okovalenko74@gmail.com або tsikava.gazeta@gmail.com. Хай усе буде з любов'ю у новому році!!!

Фото: gazeta.lviv.ua

● ЖИТТЯ, ЯК СЕРІАЛ

За неповних три години вони, здавалося, розповіли одне одному про все-все.

Різдвяна симфонія у ранковому поїзді

Маргарита вірила: Олексій зробить їй пропозицію на свято. Подумки приміряла маленький перстеник — і хотілося стрибати від щастя на одній нозі

Ольга ЧОРНА

Олексій зателефонував за день до Різдва.

— Привіт, Марго! Нам потрібно зустрітися.

— Я думала, ти ще в Києві.

— То як, маєш час?

— Звісно!

Олексій чекав біля під'їзду.

— Марго, я повинен тобі сказати... Я одружуюся...

— Тобто ми?

— Ні, Марго. Одружуюся я. Зі співробітницею. Так сталося. Пробач...

Поки Маргарита приходила до тями, Олексій вже прощував у бік автобусної зупинки.

Здавалося, щастя розбилося на малесенькі колючі шматочки, наче велика новорічна іграшка, що вислизнула з рук.

— Маргарито? — гукнула з кухні мама. — Кличу-кличу... Олексій приходив?

Відповісти не вистачило сил. Та й слів не було...

— Дівчинко моя, що трапилося?

Мати, як колись, у дитинстві, витирала доньчині сльози. Неньчині руки пахли свіжоспеченим хлібом і добротою. І хотілося плакати ще дужче.

— Маргаритко, квіточко, не побивайся. У різдвяні дні просто так нічого не трапляється...

Маргарита з Олексієм зустрічалася шість років. Думали одружитися після закінчення навчання в університеті. Але юнакові за сприяння хрещеного підвернулася хороша робота у столиці. Тож вирішили зачекати ще трошки.

Останні три місяці Олексій був дуже зайнятий. Казав, будівельна компанія, у якій працює, виграла вигідний тендер, тому додалося роботи. Навіть на Новий рік не приїхав. Маргарита хотіла сама податися до столиці. Але Олексій відмовив. Тепер зрозуміла чому...

Утекти б від сумних думок. Можливо, поїхати в улюблене старе

місто? Це ж усього лиш дві години з хвостиком. Вирішила: помандрує на другий день Різдва ранковим поїздом.

Пасажирів, незважаючи на свято, було багато. Потяг запізнився. Нарешті оголосили про прибуття потяга. Він видався чи то втомленим, чи ображеним. Тяжко видихнувши, зупинився. Йому не до свят...

Маргарита згадувала, як подорожувала цим же потягом разом з Олексієм. Вони їздили у старе місто на фестивалі, цікаві заваби, на найсмачнішу у світі каву з пляцками. Ховалися зі своїми поцілунками під парасолею (у місті багато дощів), а за ними підглядали серйозні кам'яні Леви і маленькі левенята, їм усміхалися з підвіконня поважні котяри і мрійливі киці... У носі защипало. «Не розплакатися б», — умовляла саме себе Маргарита.

— Пані, чому ви такі сумні? У вас щось трапилося? — сусід у купе запитально дивився на Маргариту.

— Все гаразд. Дякую.

— Ваші очі кажуть зовсім інше.

Молодий чоловік відкрив футляр, дістав скрипку і... У вагоні зазвучали солодково-ніжні, тремтливі звуки.

— Різдвяна симфонія. Для вас, — мовив до Маргарити.

Він зіграв одну мелодію, другу. Із сусідніх купе сходилися люди. Зупинилася й провідниця.

— Колядку, колядку заграйте, — попросив старший чоловік із козацькими вусами.

Пасажири колядували під скрипку дивного музиканта.

— Ти смотри, — усміхнулася провідниця, — ще не відела такого в моєму вагоні. Такі би пасажири завжди!

Маргарита колядувала з усіма. Сусід-скрипаль час від часу поглядав на неї і усміхався. Дві години минули, наче мить.

— Уважаєміє пасажири, скоро прибудем на кінцеву станцію! — оголосила провідниця. — Спасібо вам паньшое, — звернулася до скри-

пляя. — Всем спасібо! Прям сказка кака-я-то.

Пасажири дружно заплодували музикантові. А він, як годиться, вклонився. Сховав інструмент.

— Дякую. Це була неймовірна різдвяна подорож, — сказала Маргарита скрипалю. — У якому колективі ви граєте?

— Я не займаюся професійно музикою. Думав колись про це. І батьки хотіли. Але... Мій рідний брат... Він був справжнім віртуозом. На жаль, не може більше грати. Після жакливої аварії. У нього день народження сьогодні. Уже четвертий рік їжджу зі своєю скрипкою. Він любить, коли я граю.

— Ні. Тобто так. У гості до мого улюбленого міста.

— А знаєте, маю пропозицію. Зустріньмося після обіду. На площі, наприклад. Я також люблю це місто. Вчилися тут із братом. Він і одружився з місцевою дівчиною.

— Я згідна.

Міські вулички пахли Різдом, какою і випічкою. Дзвеніли голосами дорослих і маленьких колядників.

— З Різвом Христовим! Христос народився! — вітали Маргариту незнайомі люди.

Свята було так багато, що воно ледве вміщалося у душі.

Сусід із поїзда, як і домовились, чекав біля одного з фонтанів.

— Ми навіть забули познайомитися. Ігор!

— Маргарита.

За неповних три години вони, здавалося, розповіли одне одному про все-все.

...У Маргарити з Ігорем підрастає син Богодар. Назвали так у вдячність Господу за різдвяну подорож і їхнє кохання. Малому вже п'ять років. Ігор дає синові перші уроки скрипки.

Щороку, на другий день Різдва, чоловік будить уранці кохану дружину мелодією, яку першою зіграв колись у поїзді. Вони традиційно збираються до старого міста вітати брата з днем народження. І з ними завжди подорожує скрипка...

● ТАК НІХТО НЕ КОХАВ, А НЕ ПОЛІТИЧНА РЕКЛАМА

І Володимиру Зеленському тричі являлася любов

На сцені вони веселуни й улюбленці мільйонів, а коли гасне світло софітів, хтозна, чи не залишаються зовсім самотніми. І мріють тоді не про аплодисменти і запальні вечірки з фуршетом і танцями, а про тиху квартиру, де тебе з роботи обіймає зустріне кохана людина. «Так ніхто не кохав» зазирає за лаштунки одного із найулюбленіших телевізійних шоу «Квартал-95» і розповідає про те, чи вдається його акторам поєднати успіх та популярність із сімейним затишком. І перша історія – про три любові її керівника й натхненника Володимира Зеленського

Інна ПІЛЮК

МОНГОЛЬСКУ Я ВИВЧИВ БИ ТІЛЬКИ ЗА ТЕ, ЩО НЕЮ ГОВОРИВ... ГОЛОВНИЙ КОМІК УКРАЇНИ!

Володя завжди вмело користувався однією з найбільш упізнаних своїх фішок – ні на чий не схожим тембром голосу. Розповідає, що у школі йому непогано давалася англійська мова, а завдяки легкій хрипливатості його навіть приводили до старшокласників на заняття, аби продемонструвати, як потрібно вимовляти деякі слова. Короткочасна «англомовна» популярність тоді надихнула його стати перекладачем чи дипломатом.

Важко повірити, але у 8-літньому віці хлопець краще говорив монгольською мовою, аніж російською. Справа в тому, що він із батьками чотири роки жив у Монголії і там пішов у перший клас. Коли родина повернулася в Україну, в місто Кривий Ріг, довелося екстремально швидко перевчатися.

Усе вдалося – і комунікабельний хлопчик швидко став «своїм» у школі. Та дівчата його тоді цікавили мало, більше – музичні свята, драматичні гуртки, згодом – шкільні ігри в КВК. Володимира спочатку задіявали у танцювальних постановках. Невисокий чорнявий юнак із тим самим незвичним голосом, завдяки якому його вважали старшим, аніж був насправді, потроху ставав популярним і серед дівчачої аудиторії.

А В НИХ СПЕЦ ПО ЖАРТАХ – ДРУЖИНА ЛЕНА. АЛЕ НЕ КРАВЕЦЬ

У паралельному класі вчилася красуня-блондинка з хорошим почуттям гумору Олена. Володимир помітив її на одній зі спільних репетицій, і незабаром шкільна дружба переросла у кохання. Зустрічалися вони понад 7 літ. Одружилася пара, коли обом було по 25. Через рік сім'я поповнилася донечкою Олександрю, а ще через вісім – сином Кирилом.

Володимир ретельно оберігає своє особисте життя, практично ніколи не публікує спільні фото із дружиною. Зізнається, що Олена строго забороняє йому оприлюднювати її знімки у своїх мікроблогах. Та все-таки віднайти фото коханої артиста не важко, варто лиш погортати його сторінки у соціальних мережах.

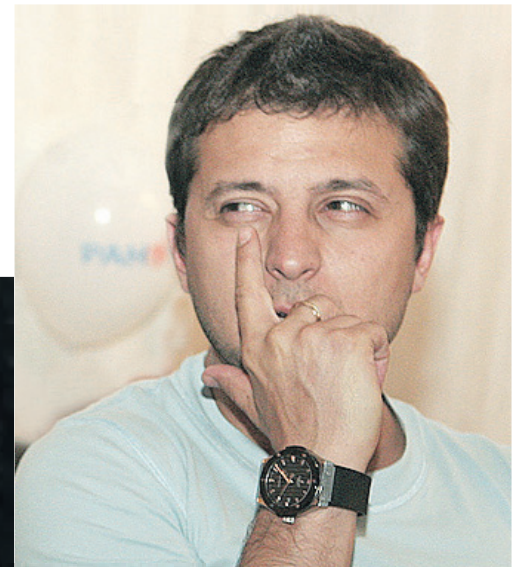
Відомо, що у перервах між декретними відпустками Олена Зеленська працює ра-

Одне із перших фото, де подружжя Зеленських з'явилося на публіці.

Олександра часто позує з батьками для фото, а от малюка Кирила пресі поки що не показують.

Донька творчого подружжя змалку звикає до публічних виступів.

Шкільна дружба переросла у кохання. Зустрічалися вони понад 7 літ. Одружилася пара, коли обом було по 25.

Друзі, це скорочений варіант статті, яка була надрукована у новому місячному виданні від творців «Волині» — другому номері газети «ТАК НІХТО НЕ КОХАВ». Передплата на неї продовжена ще до 10 січня 2019 року. Тож ви маєте шанс зустрітися з нами частіше. Скористайтеся ним! Місячна передплата на «Так ніхто не кохав» — лише 5 гривень (індекс — 60 779).

● ПАЛЬЧИКИ ОБЛИЖЕШ!

На столі 12 страв пісних, кутя — найголовніша серед них

Уже зовсім скоро українські міста і села звеселятиме гомін колядників, що йтимуть від хати до хати з радісною звісткою і славимуть народження Божого Сина. А поки що у кожній родині готуються до зустрічі одного з найвеличніших празників та Святвечора. Сподіваємось, у нашій добірці господині знайдуть для себе підказку чи цікаву ідею для пісної вечери

Фото Baker-Group.Net.

БУРЯК ФАРШИРОВАНИЙ

Оригінальна подача смачної страви зі звичних продуктів

Інгредієнти: 8 невеличких буряків, філе 1 оселедця, 1 червона цибулина, 2 мариновані огірки, 1 кисле яблуко, пісний майонез, зелень, горіхи волоські.

Приготування. Бурячки зварити або запекти до готовності, охолодити й почистити. За допомогою ложки виїняти серединку, залишивши тонкі стінки. Підготувати начинку: філе оселедця, цибулю, огірки та м'якоть буряка нарізати дрібними кубиками, додати яблуко, натерте на тертці з великими отворами, заправити майонезом. Нафарширувати цією сумішшю бурячки, посипати подрібненими горіхами.

Фото lady.tochka.net.

КУТЯ ПО-ЖИТОМИРСЬКИ

У кожному регіоні – свій рецепт цієї страви. На Житомирщині, приміром, готують навіть «п'яну» кутю

Інгредієнти: 1 скл. пшениці, по 0,5 скл. маку, горіхів, кураги та родзинок, 0,5–1 скл. виноградного соку, 1 ст. л. меду, 1–2 ст. л. червоного вина.

Приготування. Пшеницю заливають на 2–3 години холодною водою, після чого відціджують, заливають окропом і варять до готовності на повільному вогні. У готову кашу додають розтертий мак, запарені на півгодини родзинки, подрібнені горіхи і курагу, виноградний сік, мед і вино.

КАРТОПЛЯНІ ГОРЩИКИ

Бульба знайдеться у кожному домі, запасаймося грибами – і нумо до справи!

Інгредієнти: 1 кг картоплі, 0,5 кг свіжих шампінйонів або глив, 2 цибулини, 100 г пісного майонезу, 5–7 ст. л. олії, петрушка, сіль та спеції – за смаком.

Приготування. Гриби нарізати шматочками, потушувати з цибулею на пательні і викласти в горщики. Бульбу покряти дольками, обсмажити до золотавої скоринки і додати до грибів. У кожен горщик налити води, щоб майже покривала картоплю, посолити, притрусити спеціями, змастити верх майонезом, накрити кришкою і поставити в духовку на 30–40 хвилин. При подачі на стіл посипати петрушкою.

Фото shefkuhar.com.ua.

Фото breakfast.net.ua.

КУТЯ «ПАНСЬКА»

Варіантів її приготування — безліч, але незмінним залишається те, що вона — чи не головний атрибут свята

Інгредієнти: 2 скл. пшениці; 50 г цукатів; 0,5 скл. волоських горіхів; 0,5 скл. маку, мед за смаком.

Приготування. Пшеницю добре промити і замочити на 2–3 години. Варити на повільному вогні до готовності. У 4 ст. л. води розчинити мед за смаком, залити кашу медовим сиропом. Горіхи подрібнити й обсмажити. Додати до пшениці цукати, горіхи і добре перемішати, настоювати 2–3 години.

УЗВАР

Він незамінний на традиційному святковому столі. Крім того, ним можна розбавити густу кутю

Фото lastday.club.

Інгредієнти: по 100 г різних сухофруктів (яблука, груші, вишні, сливи), 50 г родзинок, 2 л води, по 0,5 скл. цукру і меду.

Приготування. Воду довести до кипіння, всипати промиті сухофрукти. Додати цукор і прокип'ятити 5 хвилин. Зняти з вогню і дати настоятись 5–6 годин. Мед додавайте за смаком в теплий узвар.

ПАШТЕТ ІЗ КВАСОЛІ

Чудова пісна намазка, багата білками, має ніжний та приємний смак і є відмінною альтернативою печіньковому паштету

Інгредієнти: 1 скл. квасолі, 0,5 скл. волоських горіхів, 1 морквина, 1 цибулина, 1–2 зубки часнику, сіль та перець – за смаком.

Приготування. Відварити квасолю, моркву потерти на грубій тертці та підсмажити з подрібненою цибулею. Горіхи підсушити на сковороді (без жиру) або в духовці. Все разом перемолоти через м'ясорубку. Посолити, поперчити, додати часник, пропущений через прес або розтертий у ступці, і добре вимішати. Такий паштет можна щільно втрамбувати у форму і поставити у холодильник на кілька годин. Він матиме густу консистенцію, буде придатний для нарізання шматочками. Якщо ж ви надаєте перевагу рідшому паштету, який можна намащувати на хліб, додайте 2 ст. л. пісного майонезу і перемішайте.

Фото altarta.com.

Фото nyam-nyam-5.com.

РУЛЕТ ІЗ ОСЕЛЕДЦЯ

Альтернатива звичному салату «Оселедець під шубою», але і готується швидше, і подати можна порційно

Інгредієнти: 2 філе оселедця, 1 варений буряк, 1 варена морква, 1–2 картоплини, пісний майонез, сіль, зелена цибуля.

Приготування. Варені буряк, моркву та картоплю окремо натерти на дрібній тертці. До кожного овоча додати трохи пісного майонезу й посолити за смаком. Зеленої цибулю помити і дрібно нарізати. Овочі викласти на харчову плівку у такій послідовності: буряк, морква, картопля, далі – шматочки оселедця. Зверху посипати зеленою цибулею і за допомогою плівки згорнути в рулет. Покласти у холодильник як мінімум на годину. Готову страву порізати шматочками й оздобити зеленою цибулею.

СКУМБРІЯ В ГІРЧИЧНОМУ СОУСІ

Ті, хто полюбляє цю рибку, готують її за різними рецептами. Думається, ще один не стане зайвим, адже запечена під гірчичним маринадом скумбрія смачна, соковита і просто тане в роті

Інгредієнти: 2 скумбрії, 1 ріпчаста цибулина, 2 ст. л. майонезу, 3 ст. л. соєвого соусу, 2 ст. л. гірчиці, зелень.

Приготування. Скумбрію почистити, вимити і нарізати порційними шматочками. Цибулю покряти півкільцями. Для соусу змішати майонез, соєвий соус і гірчицю (солі не треба), перемішати до однорідності. До рибки додати цибулю, гірчичний соус і поставити мариноватися на 20–30 хвилин, після чого перекласти у форму і запікати в розігрітій духовці 20–25 хвилин за температури 170 градусів до легкої рум'яності. Подавати з улюбленим гарніром.

Фото buljon.ru.

Фото r-b.in.ua.

СЬОМГА ПІД ЛИМОННИМ СОКОМ

За таким рецептом можна спробувати запекти й іншу рибку

Інгредієнти: стейк сьомги, сіль, перець, сік 1 лимона, 2 ст. л. зелені, 1–2 скибочки лимона, 1 ст. л. майонезу, 1 зубчик часнику.

Приготування. Рибу поперчити й посолити з обох боків, натерти часником. Змастити лимонним соком. Майонез перемішати із зеленою, обмазати ним скумбрію, зверху покласти скибочку лимона. Запікати за температури 180 градусів близько 30 хвилин.

● «ГАРБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ»

Якщо вам у 2019-му хтось і підсуне свиню, то хай вона буде тільки з нашого гарбуза!

Здоровенькі були! Дай, Боже, вам крепкого здоров'я! І, звісно, світлої голови, щоб розв'язувати наші завдання. Навіть у ці новорічно-різдвяні дні

Фото: YouTube.com.

Грицько ГАРБУЗ

Точніше, особливо у ці святкові дні, коли зберетесь за родинним столом, розпитаєте, «ой чи живі, чи здорові всі родичі...» Так-так — неодмінно буде «і гарбузові!» Принаймні (а ми — переконані) зайде мова і про гарбузові завдання, і про те, хто стільки вже заробив коштів у вікторині від «Цікавої газети на вихідні», і, без сумніву: «Що ж там теперка заховав той Грицько Гарбуз? Ану разом подумаймо! Хіба ж не зможемо?! Хіба ми у школі не вчилися?! Ну, внучата, діставайте свої айфони і хай нам допоможе «дядько Гугл»!!!»

А для тих, хто вперше читає нашу газету і саме цю сторінку, а армія нових передплатників у нас значно розширилася по всій матінці України — від Чернівців до Попасної на Луганщині, від Білопілья на Сумщині аж до Херсона, від Великог Хутора на Черкащині до Стоянова на Львівщині, — коротко опишу умови конкурсу «Гарбуз із секретом». Вони дуже прості: ми умовно ховаємо якийсь предмет у нашому гарбузі (щось на зразок «чорного ящика» у популярній грі «Що? Де? Коли?»), даємо йому певну характеристику, а ви маєте відгадати що це і надіслати нам слово-відповідь есемескою або електронкою чи звичайним старим добрим поштовим листом. І отримати за це гроші. Звісно, якщо переможців буде не більше двох або вам випаде щасливий жереб, коли потрапите в те омріяне число двох із, скажімо, двохсот...

Одним словом — пропонуємо цікаву забаву. Приєднуйтесь — не пошкодуєте!

Уявіть тільки, скільки часу нинішки я спозаранку думав-гадав, що би то заховати від вас у своєму першому гарбузі 2019-го! Вже був і придумав, проте не дала мені спокою одна невіршена справа... А переносити зі старого року у новий невіршені справи якось не по-гарбузів-

Правила дуже прості: ми умовно ховаємо якийсь предмет у нашому гарбузі (щось на зразок «чорного ящика» у популярній грі «Що? Де? Коли?»), даємо йому певну характеристику, а ви маєте відгадати що це і надіслати нам слово-відповідь есемескою або електронкою чи звичайним старим добрим поштовим листом.

ськи. Я веду мову про завдання 51-го туру. Легкого, як на мене. Але, на жаль, жодної правильної відповіді на нього ми так і не отримали. Однак, враховуючи, що маємо нові голови нових передплатників і що, можливо, через приготування до свят ви не могли добре все обміркувати, вирішуємо повторити це запитання. Тобто «Гарбуз із секретом» — 51 (2018) переноситься на №1 2019-го. Переконані, що тепер ви зможете його розгадати, принаймні звернете увагу на поєднання слів «літера-мрія», бо не так у нас і багато в алфавіті тих букв... Щоправда, значно більше, ніж у латинській (англійській) абетці чи арабській. Підказка є. Дерзайте! І при нагоді за столом підніміть келих за Грицька Гарбуза, щоб Бог йому посилав цікаві, мудрі, але сильні завдання. А я десь на тому боці України підніму і за вас — щоб були живі і здорові всі родичі Гарбузові!

«ГАРБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ» — 1 (2019)

Друзі, у ці зимові за календарем і осінні за погодою дні мені, як і неймовірній Ліні Костенко, так захотілося:

Простору простору простору і щоб ніяких трав і чогось такого простого як проростання трав і чогось такого дивного як музика

без блазентв і слова хоча б єдино

що має безсмертний сенс...

Ох, це слово-слово... Слова. Для багатьох — мрія. Мрії. Недарма ж іще геній Шевченко підмітив, що «серце б'ється — ожива, як їх почує...» А є і літера-мрія. Особливо коли виступає в парі з іншим словом. Її ми й написали на листочку, а листочок заховали у... (Ви самі знаєте де). Хоча так хотіли під високим дубом — майором Шервудського лісу, який був штаб-квартирою Робін Гуда.

Що за слово міститься в гарбузі?

Слово-відповідь треба надіслати до 16 січня тільки у вигляді sms-повідомлення на номери: **0501354776 і 0672829775** (наприклад: «М'яч», «Три ведмеді», «Марина Бойко»).

Увага: з одного номера можна відправляти лише одне sms! Цей номер і братиме участь у жеребкуванні при розіграші призівих 200 гривень, якщо правильних відповідей буде більше двох. А ще спеціальний приз — 150 гривень — отримає той, хто в листі на поштову адресу (**43 025, Луцьк, просп. Волі, 13**) чи електронну (**tsikava.gazeta@gmail.com**) найяскравіше опише, як шукав чи шукали правильну відповідь.

До зустрічі!

● ЦЕ ЦІКАВО!

Журнал Time присвоїв титул «Людина 2018 року» журналістам

І назвав їх «Вартовими» або «Хранителями»

А на обкладинці цього видання зображено кореспондента газети The Washington Post Джамалю Хашоггі (на фото), якого жорстоко вбили 2 жовтня у консульстві Саудівської Аравії в Стамбулі, розчленувавши на шматки.

У редакційній статті, присвяченій журналістам, котрі загинули або постраждали

торік, Time пише і про опозиційного російського журналіста Аркадія Бабченка, якому життя врятувала Служба безпеки України, інсценувавши його вбивство в Києві.

Перед тим, як оголосити ім'я переможця, журнал проводить опитування серед читачів, але остаточний вибір робить сама редакція. До речі, у 1938-му «Людиною року» цього видання став Адольф Гітлер, у 1939-му і 1942-му — Йосип Сталін, у 2007-му — Володимир Путін.

Фото: obozrevatel.com.

ЧАЙНВОРД

1				2			3	
				11				
10				17			18	
		22	3 Різдвом					4
		16						
9							12	
							19 13	
			21		20			
							5	
8	15					14		
				7			6	

1-2. Означає Помазанець. **2-3.** Головна церква в монастирі. **3-4.** Не дивниця, що на ...?.. метелиця (прислів'я). **4-5.** Супротивник у суперечці. **5-6.** Документ про надання самостійності церкві. **6-7.** Ієрарх Вінницький і Барський. **7-8.** Місто, в якому оселилося святе сімейство після повернення з Єгипту. **8-9.** Обід за монастирським столом. **9-10.** «Аж ось ...?.. Господній з'явився коло них» (Лк. 2,9). **10-11.** Маленький мішечок із ладаном. **11-12.** Незалежність церкви від інших церков. **12-13.** Один з біблійних патріархів. **13-14.** Печера (заст.). **14-15.** Нижча церковно-адміністративна організація. **15-16.** Пестливо до янгола. **16-17.** Ієрарх Переяслав-Хмельницький і Вишневський. **17-18.** «Я ж Господня ...?» (Лк. 1,38). **18-19.** Загальна назва вищих чинів духовенства у православ'ї. **19-20.** Опікун Діви Марії. **20-21.** «А ...?.. із Віфсаїди походив» (Ів. 1,44). **21-22.** Те саме, що парафіянин.

Склад Ярослав РОЙКО, м. Луцьк.

Відповіді — у наступному номері

ВІДПОВІДІ НА КРОСВОРД ВІД 27 ГРУДНЯ

По горизонталі: 1. Смерч. 4. Осінь. 7. Хрест. 8. Округ. 14. Турія. 15. Олово. 16. Амеба. 17. Дріади. 19. Спрага. 21. Конфіскація. 26. Кептар. 27. Смушок. 30. Пульс. 32. Аверс. 33. Пенал. 34. Сфера. 35. Алдан. 36. Панно. 37. Сиваш.

По вертикалі: 2. Марля. 3. Росток. 5. Сектор. 6. Наука. 9. Стадо. 10. Архів. 11. «Фольксваген». 12. Дедал. 13. Парад. 18. Діюна. 20. Пріам. 22. Скоп'є. 23. Шпала. 24. Пшоно. 25. Сколе. 28. Патрон. 29. Псалми. 31. Сафра. 33. Прага.

SUDOKU

Правила нескладні: заповніть порожні клітинки цифрами від 1 до 9 так, щоб у кожному рядку і кожному стовпчику не було двох однакових.

		1	6					
		3			7			
7		2		8				4
2				3				
6	4						7	8
				9				1
	5			4		2		7
			1			9		
					3	4		

Склад Леонід МАНЧИНСЬКИЙ.

Відповіді на кросворд SUDOKU, опублікований 27 грудня 2018 року

7	9	2	1	4	8	3	5	6
5	6	3	2	7	9	8	1	4
1	8	4	3	5	6	9	7	2
9	2	7	5	6	4	1	3	8
3	4	6	7	8	1	5	2	9
8	1	5	9	3	2	6	4	7
2	3	8	6	1	7	4	9	5
6	7	1	4	9	5	2	8	3
4	5	9	8	2	3	7	6	1

Відповіді — у наступному номері «Цікавої газети»

Фото dzidzio.com.

● СИМВОЛ РОКУ

А про те, як Лесик підсунув Дзідзю свиню (і зовсім не Мейсона), читайте на с. 3.

Чи з'їв Дзідзьо свого колегу Мейсона?

Яких видатних українських свиней ви знаєте? Навіть не думайте називати політиків, льоха – не настільки цинічна і жадібна тварина. Оскільки живу зараз у Луцьку, мені спадає на думку дерев'яний хряк біля «Майдану», втім, не так багато наших земляків із ним знайомі

Леонід ОЛІЙНИК

Єще, звісно, відомий радянський діяч британського походження П'ятачок, але він не зовсім поділяв демократичні цінності та й вештався з ласим до чужого меду Вінні Пухом, «ватником» із тирсою в голові. До того ж не всі сучасні діти бачили цього героя в картатих штанах. А ось кілька років тому на арені вітчизняного шоу-бізнесу з'явився Мейсон, «напарник» мегапопулярного Дзідзьо. Про нього знала більшість юних наших співвітчизників, хоча історії, з ним пов'язані, були не дуже пристойними.

«То є моя свиня. Він — самець. Я його не ріжу, бо страшно до нього привик. Він є дуже людський. Має голубі-голубі очі і дов-

гі білі вії. Я його зі стайні забрав до хати, і він тепер живе в колідорі...» Так свого часу Дзідзьо описував свого вгодованого колегу, але чи варто вірити цим розповідям, чи ні — вирішувати вам. Тим паче, сам артист інколи плутався у словах, бо десь щось наснилося, а десь і «наколядувалися» занадто. Достеменно відомо, що хряк умів гавкати та гарчати, а ще любив милуватися червневим небом і вишукувати там хрущів, адже це був його улюблений смаколик. Чому був? Бо одного разу Мегапопулярний приготував відро «згушонки» з тих жуків, якою Мейсон так об'ївся, що ледь не вмер (Дзідзьо дуже яскраво, до найменших деталей, описав проблеми з травленням у свого друга). Того дня і трапився той

Фото dzidzio.com.

Тепер у «колідорі» цей хряк не живе...

шокуючий інцидент, коли «свин загриз двох псів на смерть». У 2009-му хряк їздив до Туреччини, де активно любувався дівчатами без ліфчиків, «колеги» навіть посварилися на цьому ґрунті. А наступного року Мейсон отримав жахливу травму, коли полював на білку в зимовому лісі. Тоді співмешканці вирушили на природу, щоб зрубити святкове деревце для сусідки Катерини. Романтичні пориви до неї мав двоногий герой нашого матеріалу. Але, як то завжди буває в Дзідзя, не склалося.

Слава і популярність псує людей. Як доказ того бачимо, що Мейсона поруч із Дзідзьом на сцені немає. Не хочеться думати дурного, але чи не з легендарного поросяти зробили ту ковбасу, яку наминав артист у кліпі «Птахоподібна». До речі, як розповіла кореспонденту «Цікавої» піар-менеджер гурту Лілія Слюсар, нині музиканти не використовують образ Мейсона у своїй творчості, мовляв, це вже не актуально — переросли.

Січень	
ПН	7 14 21 28
ВТ	1 8 15 22 29
СР	2 9 16 23 30
ЧТ	3 10 17 24 31
ПТ	4 11 18 25
СБ	5 12 19 26
НД	6 13 20 27

Квітень	
ПН	1 8 15 22 29
ВТ	2 9 16 23 30
СР	3 10 17 24
ЧТ	4 11 18 25
ПТ	5 12 19 26
СБ	6 13 20 27
НД	7 14 21 28

Липень	
ПН	1 8 15 22 29
ВТ	2 9 16 23 30
СР	3 10 17 24 31
ЧТ	4 11 18 25
ПТ	5 12 19 26
СБ	6 13 20 27
НД	7 14 21 28

Цікава
ГАЗЕТА
на вихідні

2019

З нами — завжди цікаво!

Серпень		Вересень	
ПН	5 12 19 26	2 9 16 23 30	
ВТ	6 13 20 27	3 10 17 24	
СР	7 14 21 28	4 11 18 25	
ЧТ	1 8 15 22 29	5 12 19 26	
ПТ	2 9 16 23 30	6 13 20 27	
СБ	3 10 17 24 31	7 14 21 28	
НД	4 11 18 25	1 8 15 22 29	

Жовтень		Листопад	
ПН	7 14 21 28	4 11 18 25	2 9 16 23 30
ВТ	1 8 15 22 29	5 12 19 26	3 10 17 24 31
СР	2 9 16 23 30	6 13 20 27	4 11 18 25
ЧТ	3 10 17 24 31	7 14 21 28	5 12 19 26
ПТ	4 11 18 25	1 8 15 22 29	6 13 20 27
СБ	5 12 19 26	2 9 16 23 30	7 14 21 28
НД	6 13 20 27	3 10 17 24	1 8 15 22 29

Лютий		Березень	
ПН	4 11 18 25	4 11 18 25	
ВТ	5 12 19 26	5 12 19 26	
СР	6 13 20 27	6 13 20 27	
ЧТ	7 14 21 28	7 14 21 28	
ПТ	1 8 15 22	1 8 15 22 29	
СБ	2 9 16 23	2 9 16 23 30	
НД	3 10 17 24	3 10 17 24 31	

Травень		Червень	
ПН	6 13 20 27	3 10 17 24	
ВТ	7 14 21 28	4 11 18 25	
СР	1 8 15 22 29	5 12 19 26	
ЧТ	2 9 16 23 30	6 13 20 27	
ПТ	3 10 17 24 31	7 14 21 28	
СБ	4 11 18 25	1 8 15 22 29	
НД	5 12 19 26	2 9 16 23 30	

Усміхніться!

:)) :)) :))

У пологовому будинку щасливий батько:
— Ура, двійнята!
— Ні, поки один, — заспокоює його медсестра, — наступного разу приходьте тверезим!
:)) :)) :))

Куме, ви так схудли...
— Та бензин подорожчав, уже 32 гривні.
— То ви пішки ходите?
— Ні, голодним їджджу!
:)) :)) :))

Чоловік загубив у магазині дружину. Раптом він побачив красиву дівчину. Підійшов і каже:
— Поговоріть, будь ласка, зі мною.
— ?
— І моя дружина відразу знайдеться.
:)) :)) :))

У купе самотній пасажир. Входить грабіжник, у руці пістолет:
— Швидко, гроші!
— У мене немає жодної копійки.
— Чого ж ти тоді трясешся?
— Я думав, що ти контролер.

Дякуємо, що Ви з нами у 2019 році!

